

269

U S T A W A

z dnia 3 lipca 1947 r.

o normach i standartach budowlanych.

Art. 1. Dla zapewnienia celowości technicznej, gospodarczej i społecznej budownictwa mogą być w miarę potrzeby ustanawiane normy i standarty budowlane w zakresie wytwórczości materiałów i elementów budowlanych oraz projektowania i budowy budynków.

Art. 2. 1. Normy budowlane mogą określać:

- a) kształt, wymiary, części składowe, konstrukcję, granice wytrzymałości oraz warunki produkcji, odbioru i zastosowania materiałów i elementów budowlanych lub ich zespołów;
- b) technikę wykonania projektów robót budowlanych.

2. Standarty budowlane mogą określać minimalny i maksymalny poziom zaspokajania potrzeb w zakresie przestrzeni mieszkalnej i użytkowej oraz wyposażenia budynków.

Art. 3. 1. Normy i standarty budowlane ustanawia Minister Odbudowy.

2. Normy dla wytwórczości, znajdującej się w zakresie działania innego ministra, jak również normy i standarty dla budynków użytkowych, które mają służyć specjalnemu celowi w dziedzinie, administrowanej przez innego ministra, ustanawia Minister Odbudowy w porozumieniu z właściwym ministrem.

Art. 4. 1. Normy i standarty ogłasza się w Monitorze Polskim.

2. Ogłoszenie zawierać będzie określenie rodzaju i zakresu zastosowania normy lub standardu oraz termin, od którego norma lub standard obowiązuje.

Art. 5. 1. W razie ustanowienia normy lub standardu do stosowania ich obowiązani są:

- a) w zakresie wytwórczości — wszystkie

zakłady, wytwarzające wyroby, których norma dotyczy;

- b) w zakresie budownictwa — budujący oraz kierownicy budowy i wykonawcy robót budowlanych.

2. Projekty budowli powinny uwzględniać obowiązujące normy i standarty budowlane.

Art. 6. 1. Władze budowlane nadzorują stosowanie obowiązujących norm i standardów w budownictwie.

2. W szczególności władze budowlane nie pozwolą na budowę oraz wstrzymają roboty budowlane w przypadku niezastosowania obowiązujących norm i standardów.

3. Minister Odbudowy może zezwolić na podjęcie wstrzymywanych robót z jednoczesnym pozbawieniem budującego prawa do ulg, wynikających z art. 7, 8 i 9 ustawy o popieraniu budownictwa.

Art. 7. 1. Prócz norm obowiązujących mogą być wydawane normy zalecane, których stosowanie będzie wskazane dla ułatwienia celowej zabudowy kraju.

2. Normy te zawierać mogą wzorowe projekty budynków, w szczególności dla osiedli wiejskich i pracowniczych.

3. Art. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Złożenie projektu, określonego w ust. 2, wraz ze szkicem sytuacyjnym wystarcza przy ubieganiu się o pozwolenie na budowę.

Art. 8. 1. Kto buduje, kieruje budową, wykonywa roboty budowlane lub wytwarza wyroby bez zastosowania obowiązujących w tym zakresie norm lub standardów budowlanych, ulega w trybie administracyjnym karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 300.000 zł albo obu tym karom łącznie.

2. Zasądzone kary pieniężne przypadają na rzecz budżetów inwestycyjnych gminy lub związków samorządowych, orzekających karę.

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Odbudowy w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski

Minister Przemysłu i Handlu:
Hilary Minc

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Czajkowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Jan Dąb-Kocioł

Minister Leśnictwa:
Bolesław Podedworny

270

U S T A W A

z dnia 3 lipca 1947 r.

o popieraniu budownictwa.

Art. 1. Dla skierowania kapitałów prywatnych do inwestycji celowych z gospodarczego i społecznego punktu widzenia udziela się poparcia budownictwu mieszkaniowemu na zasadach, określonych w przepisach ustawy niniejszej.

Art. 2. 1. Państwo popierać będzie nowe budownictwo prywatne przez:

- a) udzielenie pomocy terenowej,
- b) udzielenie pomocy materiałowej,
- c) wyłączenie nowowzniesionych budowli spod przepisów o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu,
- d) ulgi w zakresie danin publicznych.

2. Naprawę budowli, położonych na Ziemiach Odzyskanych, zniszczonych więcej niż w 33%, a na pozostałym obszarze kraju więcej niż w 66%, uważa się za budowę nową.

Art. 3. 1. Osobami, uprawnionymi do korzystania z poparcia Państwa na podstawie przepisów ustawy niniejszej, są:

- a) właściciele i użytkownicy nieruchomości,
- b) osoby, które nabyły od właściciela prawo przeprowadzania robót budowlanych na własny rachunek w zamian

za zarząd i użytkowanie nowowzniesionej budowli lub jej części,

- c) następcy prawni i osoby, reprezentujące prawa osób, wymienionych pod lit. a) i b).

2. Przepisy ust. 1 lit. b) odnoszą się również do spółdzielni mieszkaniowo-budowlanych oraz do osób prawnych prawa prywatnego, spółek jawnych, komandytowych i innych spółek, nie będących spółkami handlowymi.

Art. 4. 1. Skarb Państwa oraz związki samorządu terytorialnego wydzielać będą corocznie z posiadanego zapasu ziemi tereny na cele budownictwa mieszkaniowego tak zwartego, jak i luźnego. Własność tych terenów będzie przenoszona w ramach przepisów tytułu III, działu IV prawa rzeczowego na rzecz osób, przystępujących do wznoszenia takich budowli, które korzystać będą z poparcia Państwa, na podstawie przepisów ustawy niniejszej.

2. Przepisów art. 102 § 1 prawa rzeczowego nie stosuje się w przypadkach przeniesienia własności na podstawie przepisów ust. 1.

3. W osiedlach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie został jeszcze uchwalony, tereny pod zabudowę zostaną wydzielone — w porozumieniu z miejscowymi władzami planowania przestrzennego.